Temel Kutsal Kitap Öğretisi

3. Ders — Günah Sorunu

Günah, yaşamımızdaki en büyük sorundur. Acıya, sıkıntıya, savaşlara ve hastalıklara günah neden olur. Ölümün nedeni de günahtır.

Kutsal Kitap'ta Âdem ile Havva'nın Aden Bahçesi'ndeki yaşamı başlangıçta mutluluk dolu bir öykü olarak anlatılır. Tanrı, ihtiyaç duydukları her şeyi onlara cömertçe vermişti. Yiyecek bulmak için ağır işlerde çalışmaları gerekmiyordu. Hastalık çekmiyorlardı.

Her şeyden önemlisi, Tanrı'ya yakındılar. Melekler aracılığıyla O'nunla konuşabiliyor ve sözlerini dinleyebiliyorlardı.

Tanrı, Âdem ile Havva'ya yalnızca bir yasa vermişti. İyiyle kötüyü bilme ağacının meyvesinden yememelerini buyurmuştu. Bunu yaparlarsa öleceklerini de söylemişti.

Kutsal Kitap, bir yılanın Havva'ya yalan söylediğini anlatır. Yılan, Tanrı'ya karşı gelirse ölmeyeceğini söylemişti.

Yaratılış 3:1-5

> "RAB Tanrı'nın yarattığı bütün kır hayvanları arasında en kurnazı yılandı. Yılan kadına, 'Tanrı gerçekten bahçedeki hiçbir ağacın meyvesinden yememenizi mi söyledi?' diye sordu.
>
> Kadın yılana, 'Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz' dedi. 'Ancak Tanrı, bahçenin ortasındaki

ağacın meyvesinden yememememizi, ona dokunmamamızı söyledi. Yoksa öleceğiz.'

Yılan kadına, 'Kesinlikle ölmezsiniz' dedi. 'Çünkü Tanrı biliyor ki ondan yediğinizde gözleriniz açılacak ve iyiyi kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız.'"

Yılan konuşabiliyordu. "Kurnaz" olarak tanımlanması, onun hileci ve aldatıcı olduğunu gösterir. Havva'ya, kendisiyle Âdem'in "iyiyi ve kötüyü bilerek Tanrı gibi" olacaklarını söylemişti.

Bu sözler günahın ne olduğunu anlamamıza yardımcı olur. Günah, Tanrı'nın yasalarına karşı gelmektir. Tek gerçek Tanrı olarak O'nun yetkisine ve konumuna meydan okumaktır.

Nasıl yaşamamız gerektiğine ilişkin yasalar koyma hakkı yalnızca Tanrı'ya aittir. Havva ise Tanrı'yı dinlemek ve O'na itaat etmek istemedi.

Kutsal Kitap, yılanın Havva'yı aldattığını söyler.

1. Timoteos 2:14

"Aldatılan kadın oldu ve günah işledi."

Yılan, Havva'nın aklına bu düşünceyi sokmuştu. Havva da bunu düşünmeye başladı ve düşünce onun için bir ayartmaya dönüştü.

Bu düşünceyi reddetmek yerine zihninde büyümesine izin verdi. Sonunda Tanrı'nın yasasını çiğnemenin yanlış olmadığına kendi kendine karar verdi.

Günah işleme kararını yılan vermedi. Havva'yı buna zorlamadı. Kararı Havva'nın kendisi verdi.

Bunu şu ayetten anlayabiliriz:

Yaratılış 3:6

> “Kadın ağacın meyvesinin yemek için iyi, göze hoş ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyvesinden alıp yedi. Yanında bulunan kocasına da verdi, o da yedi.”

Hepimiz Âdem ile Havva’ya benziyoruz. Biz de günah işliyor ve Tanrı’ya karşı geliyoruz. Tıpkı Havva gibi günah işlemeyi kendimiz seçiyoruz. Hiç kimse bizi Tanrı’ya karşı gelmeye zorlamıyor. Bu bizim kendi seçimimizdir.

Yakup 1:13-16

> “Ayartılan hiç kimse, ‘Tanrı beni ayartıyor’ demesin. Çünkü Tanrı kötülükle ayartılamaz ve kendisi de hiç kimseyi ayartmaz.
>
> Herkes kendi kötü arzuları tarafından sürüklenip kandırıldığında ayartılır.
>
> Sonra arzu gebe kalıp günahı doğurur. Günah da olgunlaştığında ölümü doğurur.
>
> Sevgili kardeşlerim, aldanmayın.”

Günah işlediğimizde, kendi arzularımızın bizim için Tanrı’nın yasalarından daha önemli olduğunu söylemiş oluruz. Sanki Tanrı’dan daha önemliymişiz gibi davranırız.

Bizi yaratan ve kendisine itaat etmemiz için yeryüzüne yerleştiren yüce bir Tanrı’nın varlığını görmezden geliriz.

Havva meyveyi yiyerek Tanrı’ya karşı geldiğinde Âdem de onun yanındaydı. Havva meyveyi alıp Âdem’e verdi ve o da yedi.

Âdem bunun yanlış olduğunu biliyordu. Buna rağmen bilerek meyveyi yedi. Tanrı, ona Havva'dan daha fazla sorumluluk taşıdığını bildirdi. Bu nedenle onu cezalandırdı.

İkisi de meyveyi yedikten sonra Tanrı onları günahları nedeniyle sorguladı. Her ikisi de mazeret üretmeye başladı.

Havva yılanı suçladı.

Âdem ise Havva'yı suçladı.

Biz de böyle davranıyoruz. Yanlış yaptığımızda suçu başkalarına yüklemeye çalışıyoruz. Her birimiz, yanlış yaptığımızı Tanrı'ya itiraf etmekte isteksiz davranıyoruz.

Ancak Tanrı, Âdem ile Havva'nın suçu başkasına atmasına izin vermedi. Her ikisini de günahlarından dolayı mahkûm etti ve cezalandırdı.

Tanrı, Havva'ya çocuk doğururken acı çekeceğini söyledi.

Âdem'e ise yiyecek yetiştirmek için çok çalışması gerekeceğini bildirdi. Artık Tanrı, ihtiyaç duydukları her şeyi emek harcamadan onlara vermeyecekti.

İkisi de yaşlanmaya başlayacak ve sonunda ölecekti.

Bu lanetler yalnızca Âdem ile Havva'yı değil, onların bütün soyundan gelenleri de etkiledi.

Pavlus'un Yeni Antlaşma'da yazdığı şu sözlere bakalım:

Romalılar 3:10-12

> "Yazılmış olduğu gibi: 'Doğru kimse yok, bir kişi bile yok.
> Anlayan kimse yok, Tanrı'yı arayan kimse yok.

> Hepsi yoldan saptı, birlikte değersiz hâle geldiler. İyilik yapan yok, bir kişi bile yok.’”

Pavlus, her erkeğin ve kadının günahın egemenliği altında olduğunu söyler.

Kendimizi bu durumda görmek ve Tanrı’nın gözünde değersiz olduğumuzu düşünmek korkunçtur.

Yaşamı boyunca hiçbir günah işlememiş yalnızca bir kişi vardır. O da Rab İsa Mesih’tir.

Tanrı, Âdem ile Havva’ya cezalarını bildirdikten sonra başka bir şey daha yaptı. Onları Aden Bahçesi’nden çıkararak kendi huzurundan uzaklaştırdı.

Günahın en üzücü sonucu budur: Bizi yaşamımızda Tanrı’dan uzaklaştırır.

Kutsal Kitap, kendi başımıza Tanrı’ya geri dönüş yolunu bulamayacağımızı söyler. O’nun yardımına ihtiyacımız vardır. Aynı zamanda Tanrı’nın bize yardım etmek istediğini de bildirir.

Tanrı, insanların günahları yüzünden kendisinden ayrılmış olmasından üzüntü duyar. Bizi bağışlamak ve yeniden kabul etmek ister. Bunun için kendisine geri dönebileceğimiz bir yol hazırlamıştır.

Günahlarımızın O’nun aracılığıyla bağışlanabilmesi için Oğlu Rab İsa Mesih’i bizim uğrumuza yaşaması ve ölmesi için göndermiştir.

İsa, çarmıhta öldüğünde günahın büyük sorununu ortadan kaldırmıştır.

Bu, yaşamımız boyunca duyabileceğimiz en sevindirici haberdir. Bu haberi yalnızca Kutsal Kitap’ta bulabiliriz.

Sorular

1. Tanrı Âdem ile Havva'yı nasıl cezalandırdı?
2. Havva neden iyiyle kötüyü bilme ağacının meyvesinden yedi?
3. Günah nedir?
4. Günah nereden kaynaklanır?
5. Günahın büyük sorununu kim ortadan kaldırdı?